

РЕШЕНИЕ

№ 3172

гр. София, 10.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 11.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9964** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавена стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу ЗНПАМ № ФК-С1237-0455116/27.09.2021г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“- С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на дружеството е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект“ – магазин за автобои и „забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

В жалбата е посочено, че оспорената ЗНПАМ е неправилна и необоснована. Твърди се, че срокът, за който е наложена ПАМ е неправилно определен. Моли се заповедта да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се представлява от адв.В., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски по представения в с.з. списък по чл.80 ГПК.

Ответникът, се представлява от юрк. Й., която оспорва подадената жалба и моли тя да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Представя писмени бележки.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 20.09.2021 г. в 11:25 ч., в [населено място] е извършена проверка на търговски обект по смисъла на пар. 1, т. 41 от ДР на ЗДДС - магазин за автобои, находящ се в

[населено място], [улица], като същият е стопанисван и експлоатиран от [фирма] с ЕИК[ЕИК].

При проверката е констатирано, че търговецът [фирма] с ЕИК[ЕИК], в качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба № Н-18), не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация в обекта фискално устройство (ФУ), с което е допуснато нарушение на разпоредбите на същата наредба и ЗДДС.

Преди легитимацията на органите по приходите е извършена контролна покупка на грунд за пластмаса на стойност 12.00 лв., за което не е издадена фискална касова бележка, нито бележка от кочан. В търговския обект е налично регистрирано и работещо към момента на проверката фискално устройство модел „Микро С01“ с ИН на ФУ DY487679 и ИН на ФП 36562607.

Неиздаването на фискална касова бележка за извършената контролна покупка се потвърждава от разпечатания КЛЕН от 20.09.2021 г.

При проверката е установена и положителна разлика в касовата наличност от 37, 40 лв. , което от своя страна представлява административно нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 /13.12.2006 г. във връзка с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

Прието е, че [фирма] с ЕИК[ЕИК] не е изпълнило задължението си да регистрира и отчете извършената от него продажба в търговския обект на стойност 12,00 лв. чрез издаване на фискална касова бележка.

За установените факти и обстоятелства, на основание чл. 110, ал. 4, във вр. с чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, е съставен Протокол за извършена проверка сер. АА № 0455116/20.09.2021 г.

Издадена е ЗНПАМ № ФК-С1237-0455116/27.09.2021г., от началник отдел „Оперативни дейности“-С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на дружеството е на дружеството е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект“ – магазин за автобои и „забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклuzивен срок, от страна, имаша правен интерес от обжалване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, принудителната административна мярка по, ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената по делото Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г., изменена със Заповед № ЗЦУ-1157/27.08.2020г. на Изпълнителния директор на НАП, директорите на дирекции "Контрол" в ТД на НАП и началниците на отдели "Оперативни дейности" в дирекция "Оперативни дейности" в главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП са определени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка "запечатване на обект" по чл. 186 ЗДДС. Видно от Заповед № 3766 от 25.09.2019г. Л. Х., издател на оспорената заповед е временно преназначен на длъжност началник отдел в ЦУ на НАП, Главна дирекция „Фискален контрол“ за неопределено време.

Съдът приема, че процесната заповед е издадена от компетентен орган. Същата съдържа законоустановените реквизити и е издадена в законоустановената писмена форма при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1 б. "а" от ЗДДС, на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка /ПАМ/ запечатване на обект за срок до 30 дни. Разпоредбата е императивна и органът, установил нарушението - неиздаване на документ за продажба, е длъжен да наложи ПАМ. Съдът намира, че в случая наложената ПАМ е правилна и законосъобразна с оглед характера на нарушението и обществените интереси, които то засяга - спазване на данъчното законодателство.

Разпоредбата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС предвижда, че всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална касова бележка /фискален бон/ е установлен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Според чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредбата, задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод. Съгласно чл. 25, ал. 3 от Наредбата, фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането, като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя издадената фискална касова бележка.

В случая е направена контролна покупка на стойност 12,00 лв., като за нея е издадена фискална касова бележка или бележка от кочан. Неиздаването на фискална касова бележка за извършената контролна покупка се потвърждава от разпечатания КЛЕН от 20.09.2021г.

Между страните не е спорно, че в обекта е имало монтирано и работещо към момента на извършване на проверката фискално устройство. Съдът приема, че е било налице задължение по смисъла на чл. 118, ал. 1 ЗДДС за издаване на касова бележка в момента на извършване на покупката. Налице са били законоустановените предпоставки за прилагане на ПАМ по чл. 186, ал. 1, б. "а" от ЗДДС - запечатване на търговския обект. Органът е длъжен да издаде заповед за налагане на ПАМ, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, като действа в условията на обвързана компетентност по отношение на налагането на ПАМ.

Заповедта за налагане на ПАМ "запечатване на търговски обект" за срок от 14 дни е издадена във връзка с извършена проверка на обекта, при която е констатирано неизпълнение на задължението за издаването на фискална касова бележка. Изложените в заповедта мотиви за продължителността на срока са абстрактни с оглед липсата на съпоставимост спрямо тежестта на извършеното нарушение и последиците от него. Изложените аргументи във връзка с продължителността на срока на ПАМ са общо формулирани формални изявления и нямат характера на същински мотиви като правни и фактически основания относно целите на ПАМ в конкретния случай – за

значимостта на охраняваните обществени отношения, тежестта на нарушенietо, последиците от него и необходимостта от осигуряване защита на обществения интерес и предотвратяване възможността за извършване на ново нарушение. По никакъв начин не става ясно как е определен срока, кои обстоятелства са от значение и каква е тяхната тежест. В ЗНАМ не са изложени мотиви, обосноваващи определянето на срок на ПАМ с посочената продължителност. Няма данни за повторност на констатираното нарушение, няма и данни от извършеното нарушение да са настъпили вреди за фиска.

При издаване на ЗНПАМ следва императивно да се спазва принципът на съразмерност по смисъла на чл. 6, ал. 5 от АПК като правилото е, че административните органи следва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Административният орган е издал индивидуален административен акт без да извърши преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането ѝ. В случая съразмерността на мярката, преценена на базата на всички данни за конкуренция между лични и обществени интереси, е нарушена, тъй като установеният размер на срока за налагането ѝ не е обоснован, като се засягат права и законни интереси на адресата в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която тя се налага.

Срокът в случая е определен около средния такъв, визиран в нормата на чл. 186, ал. 1 ЗДДС, като ответникът се е мотивирал със значимостта на това нарушение за фискалния интерес и необходимостта от гаранции за спазване на законовите норми и осигуряване на бюджетни приходи, както и с възможността за извършване от дружеството на ново нарушение, от което за фиска ще настъпят значителни и трудно поправими вреди. Изложени са доводи, че продължителността на срока е съобразен с целената превенция за преустановяване на незаконосъобразните практики в обекта, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността на търговеца. Настоящият съдебен състав споделя възраженията на жалбоподателя, че така формулираните мотиви относно срока на ПАМ са общи и не са относими към установените факти в конкретния случай. На първо място, безспорно е, че в процесния търговски обект е функционирало регистрирано в НАП ФУ, поради което е необосновано твърдението, че в този обект не е създадена организация за правилно отчитане на продажбите, от което следва и неотносимостта на аргумента, че е необходимо време такава да бъде създадена. На следващо място, в заповедта и в материалите по делото липсват данни дружеството да е извършвало други нарушения от процесния вид, или най-общо свързани с отчитане на продажбите. Поради изложеното и с оглед съобразяване на принципа на съразмерност, съгласно който административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава, съдът намира, че преследваната с оспорваната заповед цел може да бъде постигната с налагането на ПАМ запечатване на търговския обект за срок от 3 дни.

Вoden от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ИЗМЕНИЯ по жалба на [фирма], ЗНПАМ № ФК-С1237-0455116/27.09.2021г., издадена

от началник отдел „Оперативни дейности“-С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на дружеството е на дружеството е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект“ – магазин за автобои и „забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, като НАМАЛЯВА продължителността на наложената ПАМ на 3 дни.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: